

74-PHỦ NHẬN YẾT-MA⁴⁰⁸**A. DUYÊN KHỞI**

Một thời, Đức Phật ở trong núi Kỳ-xà-quật, tại thành La-duyệt. Lúc ấy, tôn giả Tỳ-kheo Đạp-bà-ma-la Tử được chúng Tăng sai phụ trách giường nằm, chỗ ngồi, ngọa cụ của chúng Tăng, và phân phối ẩm thực. Tôn giả bận lo việc của Tăng, việc của tháp, nên những lễ hội bố thí của các gia chủ bên ngoài, nhân xây cất chùa mới, xây cất phòng mới, đào ao mới, đào giếng mới, Tôn giả không rảnh để đến dự. Do vậy, y phục của tôn giả bị rách nát, cấu bẩn, không sạch sẽ.

Một hôm, có người dâng cho chúng Tăng một chiếc y quý giá. Chúng Tăng cùng bảo nhau rằng, Tôn giả Tỳ-kheo Đạp-bà-ma-la Tử được chúng Tăng sai phụ trách giường nằm, chỗ ngồi, ngọa cụ của chúng Tăng, và phân phối ẩm thực. Tôn giả bận lo việc của Tăng, việc của tháp, nên những lễ hội bố thí của các gia chủ bên ngoài, nhân xây cất chùa mới, xây cất phòng mới, đào ao mới, đào giếng mới, Tôn giả không rảnh để đến dự. Do vậy, y phục của tôn giả bị rách nát, cấu bẩn, không sạch sẽ. Chúng ta nên đem y này trao cho tôn giả.

Rồi chúng Tăng, sau khi tác bạch nhị Yết-ma, đem y trao cho Tôn giả.

Trong lúc bạch yết-ma, nhóm sáu Tỳ-kheo cũng có mặt trong chúng. Khi trao y cho tôn giả rồi, nhóm sáu Tỳ-kheo lại nói:

- Các Tỳ-kheo này, theo chỗ quen thân của mình, mà lấy y của chúng đem cho.

Các Tỳ-kheo nghe, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Sao, các thầy cùng có mặt trong chúng khi tác yết-ma trao y cho vị kia; sau lại nói, “Các Tỳ-kheo, theo chỗ quen biết riêng của mình, lấy y của chúng tặng đem cho.”?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đảnh lễ dưới chân
Phật, rồi

405. Ngũ phần: Ba-dật-đề 80; Tăng kỳ, Thập tụng, Căn bản: 9. Pali, Pác.81.

---

ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quả trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Sao các ông cùng tập hợp một chỗ tác bạch yết-ma đem y trao cho vị kia. Sau khi y đã được trao, các ông lại nói, “Các Tỳ-kheo, theo chỗ quen biết riêng của mình, lấy y của chúng tăng đem cho.”?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quả trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, sau khi cùng chung yết-ma rồi, lại nói như vậy: “Các Tỳ-kheo theo chỗ thân hậu mà lấy vật của chúng Tăng đem cho,” Ba-dật-đề.

A. GIỚI TUỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Thân hậu: Đồng Hòa thượng, đồng A-xà-lê; cùng ăn, ở, chuyện trò, gần gũi với nhau.

Vật của Tăng: Như trên đã nói.

Vật: Y, bát, ống đựng kim, ni-sư-đàn, cho đến đồ uống nước.

Tỳ-kheo kia, trước cùng chúng Tăng yết-ma rồi, sau hối hận, nói: Các Tỳ-kheo, theo chỗ thân hậu, lấy y vật của Tăng cho người thân hậu của mình. Nói rõ ràng, phạm Ba-dật-đề, không rõ ràng phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Sự việc thật như vậy: Lấy vật của Tăng đem cho người quen biết của mình, thì nói mà không phạm. Hoặc là nói vui đùa, nói gấp vội, nói một mình, nói trong mộng, hoặc muốn nói việc này nhằm nói việc kia, tất cả đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.